

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/3/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320010341
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2320010341.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Szabó a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného E. G., nar. XX. G. XXXX v A., trvale bytom I. G. O., okr. Trnava, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov v inej trestnej veci, pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, z toho v bode 2 spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného a prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 22. septembra 2021, č. k. 31T/29/2020-434, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. júla 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania obžalovaného E. G. a prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta zamietajú.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného vinným zo spáchania pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, z toho v bode 2/ spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v napadnutom rozsudku.

2. Napadnutým rozsudkom okresný súd obžalovanému podľa § 212 ods. 2 s prihliadnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. m) a § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, na výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Okresný súd obžalovanému zároveň podľa § 76 ods. 2 a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky s tým, že obžalovanému podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 51 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona počas doby výkonu ochranného dohľadu uložil zákaz užívania omamných a psychotropných látok a narábania s nimi.

3. O uplatnených nárokoch na náhradu škody okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že obžalovanému podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil povinnosť nahradiť poškodenému Kaufland Slovenská republika v.o.s. so sídlom Bratislava, Trnavská cesta 41/4, IČO: 35 790 164 škodu vo výške 269,75 EUR, poškodenému COOP Jednota Galanta, spotrebné družstvo so sídlom Galanta, Revolučná štvrť 953, IČO: 00 168 840 škodu vo výške 17,97 EUR, poškodenému FAST PLUS, spol. s r.o. so sídlom Bratislava, Na pántoch 18, IČO: 35 712 783 škodu vo výške 466,84 EUR a poškodenej V. M., nar. XX. Y. XXXX, trvale bytom C., Česká republika škodu vo výške 220,- EUR. Okresný súd napadnutým rozsudkom ďalej poškodenú V. M., nar. XX. Y. XXXX, trvale bytom C., Česká republika podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku so zvyškom jej nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

4. Po vyhlásení napadnutého rozsudku obžalovaný podal odvolanie proti výroku o treste a odvolanie proti výroku o treste v neprospech obžalovaného podal aj prokurátor.

5. Prokurátor odvolanie následne písomne odôvodnil a uviedol, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov považuje za neprimerane mierny a vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery obžalovaného aj v rozpore s ustanoveniami § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona. Prokurátor v odôvodnení odvolania cituje ustanovenia § 34 ods. 1, ods. 2, ods. 3 a ods. 4 Trestného zákona a uvádza, že má za to, že okresný súd sa uvedenými ustanoveniami dostatočne neriadil a poukázal na to, že obžalovaný bol doposiaľ 24 krát súdne trestaný, pričom predchádzajúce odsúdenia na osobu obžalovaného celkom zrejme nemali žiaden prevýchovný a ani nápravný účinok. Prokurátor ďalej uviedol, že obžalovaného je potrebné považovať za špeciálneho recidivistu, ktorý pácha trestnú činnosť najmä majetkového charakteru od roku 1999. Prokurátor ďalej zdôraznil, že obžalovaný spáchal prejednávaný skutok celkom siedmimi čiastkovými útokmi a uvedeného trestného činu sa dopustil v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Trnava v jeho trestnej veci vedenej pod sp. zn. 15T/49/2017 a zároveň napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Nitra z 25. apríla 2018, sp. zn. 2T/44/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 24. apríla 2019, sp. zn. 2To/106/2018 odsúdený za spáchanie zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky nepodmienečne. Prokurátor namieta, že uvedené skutočnosti okresný súd vyhodnotil v prospech obžalovaného tým, že vzal do úvahy doposiaľ nevykonané tresty odňatia slobody v označených trestných veciach, čo podľa prokurátora vzhľadom na okolnosti prípadu, pomery obžalovaného a jeho doterajší život urobiť nemal. Prokurátor preto navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby obžalovanému podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku uložil primeraný a zákonný trest, za ktorý je podľa prokurátora možné považovať jedine nepodmienečný trest odňatia slobody na samej hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

6. Obžalovaný odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu a tiež aj sám, pričom obhajca v odôvodnení odvolania uviedol, že obžalovaný už vykonáva trest odňatia slobody v inej trestnej veci, a preto ďalší trest odňatia slobody bude znamenať neprimeranú represiu, ktorá môže mať ten dôsledok, že dôjde k oslabeniu prevýchovného účelu trestu, nakoľko tento bude vnímaný ako bezdôvodne tvrdý a prísny. Ukladanie ďalšieho trestu preto nie je potrebné a ani spoločensky žiaduce. Obhajca ďalej namieta aplikáciu príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona s odôvodnením, že táto je už obsiahnutá v ustanovení § 212 ods. 2 písm. b) Trestného zákona a tiež z dôvodu neprimeranej tvrdosti predchádzajúcich odsúdení, v dôsledku čoho u obžalovaného prevažuje pomer poľahčujúcich okolností. Obhajca ďalej poukazuje na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v znení účinnom do 31. júla 2019, ktorý by bol podľa aktuálnej právnej úpravy posudzovaný už len ako prečin krádeže s trestnou sadzbou do dvoch rokov trestu odňatia slobody, v dôsledku čoho sa potom trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky uložený obžalovanému javí byť ako neprimerane prísny, ktorá okolnosť by sa mala premietnuť aj do prejednávaného prípadu. Obhajca ďalej uviedol, že okrem toho bol obžalovanému v inom konaní uložený aj súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov, teda obžalovaný má aktuálne vykonať trest odňatia slobody v celkovej výmere 5 (päť) rokov a 8 (osem) mesiacov. Obhajca ďalej poukázal na nález pléna Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 106/2011, podľa ktorého má páchatel právo na primeraný trest zodpovedajúci jeho trestnému činu a poukazujúc na celkovú výmeru trestu odňatia slobody, ktorý má obžalovaný ešte vykonať vyslovuje názor, že už uložené tresty odňatia slobody v iných trestných veciach sú dostatočné pre pokrytie prejednávaného trestného činu. Obhajca preto navrhol, aby krajský súd zmenil výrok o treste napadnutého rozsudku a upustil od uloženia ďalšieho trestu.

7. Obžalovaný odvolanie odôvodnil tým, že trest uložený napadnutým rozsudkom považuje za neprimerane prísny a rovnako ako jeho obhajca poukazuje na skutočnosť, že má vykonať v súčte trest odňatia slobody vo výmere 68 (šesťdesiatosem) mesiacov, ktorý považuje za dostačujúci na jeho nápravu a prevýchovu a vyslovuje presvedčenie, že tento trest splní svoj účel a po jeho vykonaní bude viesť riadny život. Obžalovaný ďalej uviedol, že podáva aj odvolanie proti obmedzeniam a povinnostiam, ktoré mu boli uložené formou ochranného dohľadu a zákazu užívania omamných a psychotropných látok a narábania s nimi, pretože okresný súd nemal žiadne relevantné dôvody na uloženie takéhoto druhu trestu, pretože počas spáchania trestných činov neužíval žiadne omamné a psychotropné látky a ani s nimi nenarábal a trestné činy spáchal z dôvodu zlej životnej situácie, v ktorej sa ocitol nie vlastnou vinou na ulici ako bezdomovec. Obžalovaný je toho názoru, že uložené obmedzenia a povinnosti by mu bránili v jeho zámere vycestovať po výkone trestu odňatia slobody do Nemecka za jeho bratom M. G., ktorý je ochotný mu podať pomocnú ruku vo forme zabezpečenia práce, bývania a začlenenia sa do

normálneho života. Obžalovaný preto navrhol, aby krajský súd rozhodol tak, že podľa § 44 Trestného zákona upustí od uloženia ďalšieho trestu.

8. Poškodení odvolanie proti napadnutému rozsudku nepodali.

9. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku (1) Ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

10. Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

11. Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku Ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

12. Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku Ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

13. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku Odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

14. Krajský súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že odvolanie proti napadnutému rozsudku podali oprávnené osoby /§ 307 ods. 1 písm. a) a písm. b) Trestného poriadku/ a odvolanie bolo podané včas /§ 309 ods. 1 Trestného poriadku/. Po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku o treste ako aj správnosti postupu konania, ktoré napadnutému výroku predchádzalo krajský súd zistil, že odvolania obžalovaného a prokurátora nie sú dôvodné.

15. Obžalovaný ako aj prokurátor podali odvolanie len čo do výroku o treste (pozn. prokurátor v neprospech obžalovaného), pričom konanie, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, odvolaním nenapadli. Krajský súd preto v odvolacom konaní preskúmal len výrok o treste a spôsobe jeho výkonu, a to aj s ohľadom na skutočnosť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. septembra 2020 urobil vyhlásenie o vine, ktoré okresný súd prijal, a teda výrok o vine obžalovaného nadobudol právoplatnosť dňa 22. septembra 2021.

16. Okresný súd v konaní, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, správne ustálil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, pretože obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a vyjadril úprimnú ľútosť nad jeho spáchaním. Okresný súd ďalej správne aplikoval aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, a to že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Okresný súd k výhradám obhajoby k aplikácii priťažujúcej okolnosti správne uviedol, že právnu kvalifikáciu stíhaného skutku podľa § 212 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zakladá odsúdenie

obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Trnava z 17. októbra 2017, sp. zn. 15T/49/2017, právoplatným dňa 30. novembra 2017, ktorým bol obžalovaný odsúdený za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom do 31. júla 2019 a že aplikáciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona zakladajú predchádzajúce odsúdenia vyplývajúce z odpisu registra trestov obžalovaného, ktoré doposiaľ neboli zahladené. V danom prípade preto nejde o rozpor s ustanovením § 38 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého Na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Krajský súd len dodáva, že v prípade obžalovaného do úvahy neprichádza ani postup podľa ustanovenia § 37 písm. m) Trestného zákona v texte za bodkočiarkou, podľa ktorého súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať, pretože tak ako správne poznamenal prokurátor vo svojom odvolaní, obžalovaný pácha predovšetkým majetkovú trestnú činnosť, ktorej sa dopustil aj v prejednávanom prípade.

17. Pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností tak okresný súd obžalovanému správne ukladal trest odňatia slobody v nezmenenej trestnej sadzbe od 6 (šesť) mesiacov do 3 (troch) rokov. Pokiaľ ide o úvahy okresného súdu o konkrétnej výmere trestu odňatia slobody, s týmito sa krajský súd stotožňuje a bez potreby ich opakovania na ne len poukazuje. Krajský súd zároveň dopĺňa, že okresný súd napriek vyhláseniu obžalovaného o jeho vine správne neuvažoval o znížení trestu odňatia slobody postupom podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, nakoľko takémuto postupu bráni počet predchádzajúcich odsúdení obžalovaného. Na strane druhej okresný súd vyhlásenie obžalovaného o jeho vine zohľadnil v tom, že obžalovanému ukladal trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

18. Okresný súd sa tiež správne vyrovnal s argumentáciou obhajoby vo vzťahu k trestom odňatia slobody, ktoré boli obžalovanému uložené skoršími rozhodnutiami, a to rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 25. apríla 2018, sp. zn. 2T/44/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 24. apríla 2019, sp. zn. 2To/106/2018, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky nepodmienečne a rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 8. septembra 2020, sp. zn. 1T/83/2018, právoplatným dňa 8. septembra 2020, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov, keď uloženie uvedených trestov odňatia slobody vzal do úvahy pri určení výmery trestu odňatia slobody, ktorý obžalovanému uložil napadnutým rozsudkom a neaplikovanie ustanovenia § 44 Trestného zákona správne odôvodnil tým, že uviedol, že upustenie od uloženia ďalšieho trestu neprichádzalo do úvahy vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného.

19. Napadnutým rozsudkom bol obžalovanému de facto uložený ďalší trest odňatia slobody v zmysle § 43 Trestného zákona, podľa ktorého Ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný, a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu. Ak je jedným z týchto trestov trest odňatia slobody, rozumie sa takou najvyššou výmerou doba dvadsiatich piatich rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie. Obhajca ako aj obžalovaný poukazujú na možnosť aplikácie ustanovenia § 44 Trestného zákona, podľa ktorého Súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. Z citovaného ustanovenia § 44 Trestného zákona vyplýva, že súd môže toto ustanovenie aplikovať a upustiť od uloženia súhrnného alebo ďalšieho trestu len v prípade, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. Okresný súd pokladal za nevyhnutné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody a nie upustiť od uloženia ďalšieho trestu, pretože tresty uložené obžalovanému skoršími rozsudkami nepokladal na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočné, s ktorým postupom sa krajský súd stotožňuje. Krajský súd v zhode s okresným súdom na tomto mieste poukazuje na predchádzajúcu trestnú minulosť obžalovaného, ktorá aplikáciu ustanovenia § 44 Trestného zákona skutočne vylučuje.

20. Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, okresný súd rozhodol správne, pretože z odpisu registra trestov obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený pre úmyselný trestný čin a zároveň z

vykonaného dokazovania nevyplynuli také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

21. Vo vzťahu k tej časti odôvodnenia odvolania obžalovaného, ktorou napáda aj uložený ochranný dohľad krajský súd poukazuje na to, že obžalovaný ako aj prokurátor svojimi odvolaniami napadnutý rozsudok napadli len čo do výroku o treste, pričom tak urobili priamo po vyhlásení napadnutého rozsudku dňa 22. septembra 2021. Pokiaľ chcel obžalovaný svoje odvolanie rozšíriť aj o výrok o ochrannom dohľade, mohol tak urobiť v lehote na podanie odvolania, ktorá uplynula dňa 7. októbra 2021, čo však neurobil, pretože odôvodnenie odvolania obžalovaného bolo okresnému súdu doručené až dňa 4. novembra 2021, čo potom znamená, že výrok o uložení ochranného dohľadu nadobudol právoplatnosť dňa 8. októbra 2021 a krajský súd ho v odvolacom konaní nie je oprávnený preskúmať.

22. Vo vzťahu k odvolaniu prokurátora krajský súd poukazuje na argumentáciu obhajcu obžalovaného, ktorý v odôvodnení odvolania správne poukázal na to, že v každom jednotlivom prípade je potrebné hľadať rovnováhu medzi spáchaným trestným činom a trestom, ktorý jeho páchatela postihne. Pokiaľ je takáto rovnováha narušená a trest sa objektívne bude javiť ako neprimeraný a prísny, potom je skutočne ohrozený jeho účel, a to najmä v jeho účinkoch voči páchatelovi. Okresný súd preto správne zohľadnil aj tresty odňatia slobody uložené obžalovanému v iných trestných veciach (viď bod 18), ktoré obžalovaný aktuálne vykonáva a správne rozhodol, pokiaľ obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

23. Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody na zmenu či zrušenie napadnutého rozsudku, odvolania obžalovaného ako aj prokurátora zamietol.

24. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 163 ods. 4 a § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.